

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. T. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ, powołując się na przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat dla mężczyzn, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego bądź przekazania środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu za pośrednictwem Zakładu na dochody Budżetu Państwa. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i nie złożył wniosku o przekazanie zgromadzonych tam środków na dochody budżetu państwa oraz na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 22 dni w okresie: od 07.09.1973 r. do 31.07.1975 r. w Ł. Zakładach (...) oraz od 04.05.1981 r. do 31.07.1988 r. Do okresu wykonywania pracy w szczególnych nie uznano okresów zatrudnienia:

- od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r., gdyż stanowisko pracy wymienione w świadectwie pracy z dnia 31.03.1989 r. oraz w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 08.12.1994 r. są niezgodne. Ponadto brak jest informacji, czy Spółdzielnia Pracy (...) wystawiająca świadectwo pracy w szczególnych warunkach jest następcą prawnym (...);

- od 01.12.1989 r. do 30.09.1993 r. i od 01.10.1993 r. do 31.12.1993 r. w Zakładzie Budowlano – (...), gdyż charakter pracy i zajmowane stanowiska nie są zgodne z powołanym przez zakład pracy zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r.;

- od 01.02.1994 r. do 28.03.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...), gdyż z przedłożonego świadectwa pracy w szczególnych warunkach wynika, że wykonywał on prace w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku monter kotłów oraz 1/2 etatu na stanowisku spawacz elektryczny. Według ZUS zaś warunkiem uznania okresu pracy na różnych stanowiskach pracy do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest wykonywanie tej pracy w obrębie tego samego działu powołanego przez pracodawcę w zarządzeniu resortowym. (decyzja k. 35 – 35 verte akt ZUS)

Kolejną decyzją z dnia 28 lipca 2015 r. organ rentowy ponownie odmówił J. T. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji, powołując się na przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat dla mężczyzn, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego bądź przekazania środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu za pośrednictwem Zakładu na dochody Budżetu Państwa. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 22 dni w okresie: od 07.09.1973 r. do 31.07.1975 r. w Ł. Zakładach (...) oraz od 04.05.1981 r. do 31.07.1988 r. w Zakładzie (...). Do okresu wykonywania pracy w szczególnych nadal nie uznano okresów zatrudnienia:

- od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r., gdyż stanowisko pracy wymienione w świadectwie pracy z dnia 31.03.1989 r. oraz w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 08.12.1994 r. są niezgodne. Ponadto brak jest informacji, czy Spółdzielnia Pracy (...) wystawiająca świadectwo pracy w szczególnych warunkach jest następcą prawnym (...);

- od 01.12.1989 r. do 30.09.1993 r. i od 01.10.1993 r. do 31.12.1993 r. w Zakładzie Budowlano – (...), gdyż charakter pracy i zajmowane stanowiska nie są zgodne z powołanym przez zakład pracy zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r.;

- od 01.02.1994 r. do 28.03.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...), gdyż z przedłożonego świadectwa pracy w szczególnych warunkach wynika, że wykonywał on prace w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku monter kotłów oraz 1/2 etatu na stanowisku spawacz elektryczny. Według ZUS zaś warunkiem uznania okresu pracy na różnych stanowiskach pracy do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach jest wykonywanie tej pracy w obrębie tego samego działu powołanego przez pracodawcę w zarządzeniu resortowym. ZUS wskazał, że po uwzględnieniu złożonego w dniu 20.07.2015 r. wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, na dochody budżetu państwa decyzją niniejszą zmieniono decyzję z dnia 22.06.2015 r. w części dotyczącej uzasadnienia przyczyny odmowy przyznania emerytury. (decyzja k. 34 – 34 verte akt ZUS)

J. T. odwołał się od decyzji z dnia 22.06.2015 r. zmienionej decyzją z dnia 28.07.2015 r. w dniu 28.07. 2015 r. do Sądu Okręgowego w Łodzi i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji ZUS oraz o przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony podniósł, że w okresie od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r. świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach jako monter kotłów – spawacz. W okresach od 01.12.1989 r. do 30.09.1993 r. i od 01.10.1993 r. do 31.12.1993 r. w Zakładzie Budowlano – (...) wykonywał pracę w szczególnych warunkach ujętą w wykazie A dziale XIV poz. 12 pkt. 9 – 10 stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm). Skarżący wskazał też, że w okresie od 01.02.1994 r. do 28.03.1998 r. wykonywał pracę w Spółce (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza – montera. Ponadto ubezpieczony podkreślił, że w dniu 20.07.2015 r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. (odwołanie k. 2 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 8 – 8 verte)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

J. T. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna)

Ubezpieczony w okresie do 07.09.1973 r. do 31.07.1975 r. w (...) SA w Ł. świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym wymienioną w Wykazie A, dziale XIV poz. 12 pkt. 4 określoną w dziale XIV poz. 12 pkt. 4 załącznika nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985 r. (okoliczność bezsporna, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 11 akt ZUS)

Następnie w okresie od 4.05.1981 r. do 31.07.1988 r. wnioskodawca w Zakładzie (...) wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku montera kotłów i urządzeń pomocniczych określonego w wykazie A, Dział II poz. 1 pkt. 29 stanowiącym załącznik do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz. Urz. WUG z 1983 r., nr 8, poz. 12). (okoliczność bezsporna, a nadto świadectwo pracy w szczególnych warunkach k. 12 akt ZUS)

W okresie od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r. wnioskodawca świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielczym Kombinacie Budowlanym (...) Oddział (...) Instalacyjnych i Kotłowych w Ł.. (świadectwo pracy k. 5)

W Spółdzielczym Kombinacie Budowlanym (...) wnioskodawca pracował jako spawacz - monter na terenie Elektrociepłowni (...) przy ul. (...) w Ł.. Było to spawanie elektryczne i gazowe. Praca ubezpieczonego polegała

na remontowaniu kotłów i usuwania ich awarii. Były to kotły węglowe, miały ponad 50 m wysokości 25/25 m szerokości. W okresie letnim kotły te były remontowane i trwało to około miesiąca czasu. Najczęstsze czynności jakie wnioskodawca wykonywał to było spawanie elektryczne i wycinanie gazowe zużytych elementów. Brygada, do której należał ubezpieczony liczyła trzech spawaczy i trzech monterów i razem naprawiali oni urządzenia wspomagające pracę kotła. Wnioskodawca co najmniej dziennie spawał elektrycznie i gazowo przez 5-6 godzin. Wskazane wyżej prace spawacza – montera wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie zatrudnienia ubezpieczonego zakład pracy z (...) zmienił nazwę na (...). Na skutek zmiany nazwy pracodawcy zakres obowiązków wnioskodawcy się nie zmienił. (zeznania wnioskodawcy 00:03:49, 00:14:59)

W okresie od 6.04.1989 r. do 30.11.1989 r. wnioskodawca świadczył pracę na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) w G. jako monter kotłów– spawacz elektryczno – gazowy. (świadcstwo pracy k. 14 akt ZUS)

Wnioskodawca jako pracownik likwidowanego zakładu pracy (...) został przejęty przez (...) w G.. U tego pracodawcy ubezpieczony wykonywał te same czynności, tj. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz – monter kotłów na terenie Elektrociepłowni (...) w Ł. przy P.. (zeznania wnioskodawcy 00:14:59)

Wnioskodawca w okresie od 1.12.1989 r. do 31.12.1993 r. pracował na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie Budowlano - (...) Spółka z o.o. w G.. (świadcstwo pracy k. 16 akt ZUS)

W świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 20.08.2015 r. Zakład (...) spółka z o.o. w S. – następcą prawnym Zakładu Budowlano - (...) Spółka z o.o. w G. zaświadczył, że J. T. w okresie od 01.12.1989 r. do 31.12.1993 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy montażu i remontach urządzeń elektroenergetycznych określoną w wykazie A, dziale II Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm). (świadcstwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 20.08.2015 r. k. 12, pismo Zakładu (...) ”W. Spółka z o.o. w S. k. 12)

W Zakładzie Budowlano - (...) Spółka z o.o. wnioskodawca pracował na terenie Elektrociepłowni (...) na ul. (...) w Ł.. Ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy te same czynności co we wcześniejszym okresie zatrudnienia, tj. pracował jako spawacz – monter kotłów. (zeznania wnioskodawcy 00:14:59, okoliczność przyznana przez ZUS 00:14:59)

W okresie od 1.02.1994 r. 28.03.1998 r. J. T. był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w Ł.. (świadcstwo pracy k. 7)

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w Ł. w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.04.2015 r. zaświadczyło, że wnioskodawca w okresie od 1.02.1994 r. do 28.03.1998 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych na stanowisku:

- montera kotłów wymienionym w wykazie A, Dział II poz. 1 pkt. 29 stanowiącym załącznik do Zarządzenia Nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz. Urz. WUG z 1983 r., nr 8, poz. 12)

- spawacza elektrycznego wymienionym w wykazie A, Dział XIV poz. 12 pkt. 10 wyżej wskazanego wykazu. (świadcstwo pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.04.2015 r. k. 12)

W zakładzie (...) ubezpieczony pracował na terenie Elektrociepłowni (...) w Ł. przy P. i tam też analogicznie miał te same obowiązki, tj. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz – monter kotłów. (zeznania wnioskodawcy 00:14:59)

Wnioskodawca posiada łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. (okoliczność bezsporna)

Wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego ale w dniu 20.07.2015 r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. (okoliczność bezsporna)

W dniu 28 maja 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. (wniosek k. 1 – 8 k akt ZUS)

Decyzją z dnia 22 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. T. prawa do emerytury z uwagi na fakt, że wnioskodawca przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i nie złożył wniosku o przekazanie zgromadzonych tam środków na dochody budżetu państwa oraz na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 22 dni. (decyzja k. 35 – 35 verte akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 r. organ rentowy odmówił J. T. prawa do emerytury z uwagi na fakt, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił krótszy, niż wymagany przez ustawodawcę staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w ilości 9 lat, 1 miesiąca i 22 dni. ZUS wskazał, że po uwzględnieniu złożonego w dniu 20.07.2015 r. wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, na dochody budżetu państwa decyzją niniejszą zmieniono decyzję z dnia 22.06.2015 r. w części dotyczącej uzasadnienia przyczyny odmowy przyznania emerytury. (decyzja k. 34 – 34 verte akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów a w szczególności świadectw pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.04.2015 r. z Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Ł. i z 20.08.2015 r. z Zakładu (...) spółka z o.o. w S., których ZUS nie zakwestionował i jak i osobowych źródeł dowodowych, w postaci zeznań wnioskodawcy J. T.. Zeznania wnioskodawcy są logiczne, spójne na istotne okoliczności sprawy i Sąd dał im wiarę w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a zwłaszcza w kontekście dokumentów zebranych w sprawie w postaci w świadectw pracy w szczególnych warunkach.

Zeznania wnioskodawcy nie zostały zasadnie podważone przez organ rentowy w toku procesu.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych oraz przeprowadzonej wyżej oceny dowodów, należy uznać, że odwołanie J. T. od zaskarżonej decyzji ZUS zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według treści § 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W przedmiotowym stanie faktycznym ostatecznie nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe, co do wieku, lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz co do przekazania środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu za pośrednictwem Zakładu na dochody Budżetu Państwa. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek dotyczący posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Regulacja wskazanego wyżej rozporządzenia § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Podkreślić należy, iż istotnym jest jakie prace realnie w toku swojego zatrudnienia wykonywał skarżący oraz czy prace te są wymienione w cytowanym wyżej Rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku, gdyż właśnie to Rozporządzenie jest aktem prawnym, w oparciu o który należy orzekać, czy dana praca była pracą w warunkach szczególnych. Sama natomiast nazwa stanowiska (lub brak tej nazwy) nie może dyskwalifikować faktycznie wykonywanych prac w spornym okresie zatrudnienia jako prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Dla celów ustalenia pracy w warunkach szczególnych znaczenie ma nie nazewnictwo zajmowanych stanowisk lecz faktyczny zakres wykonywanych prac.

W toku procesu wnioskodawca własnymi zeznaniami i załączoną dokumentacją udowodnił, że w spornych okresach zatrudnienia: od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r., od 6.04.1989 r. do 30.11.1989 r., od 1.12.1989 r. do 31.12.1993 r. oraz od 1.02.1994 r. do 28.03.1998 r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym oraz gazowym oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych.

Analiza treści wykazu A do powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że przedmiotowe prace są wymienione w wykazie A dziale XIV poz. 12 (prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym i gazowym) oraz w dziale II (prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych).

Wykaz wymienia zatem taki rodzaj prac, jaki wedle nie budzących wątpliwości ustaleń, faktycznie wykonywał ubezpieczony.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego wnioskodawca w okresie od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r. świadczył pracę w Spółdzielczym Kombinacie Budowlanym (...) Oddział (...) Instalacyjnych i Kotłowych w Ł., jako spawacz - monter na terenie Elektrociepłowni (...) przy ul. (...) w Ł.. Było to spawanie elektryczne i gazowe. Praca ubezpieczonego polegała na remontowaniu kotłów węglowych i usuwaniu ich awarii. Najczęstsze czynności jakie wnioskodawca wykonywał to było spawanie elektryczne i wycinanie gazowe zużytych elementów. Brygada, do której należał ubezpieczony liczyła 3 spawaczy i 3 monterów i razem naprawiali oni urządzenia wspomagające pracę kotła.

Analogiczne prace co wyżej wymienione wnioskodawca wykonywał także w pozostałych spornych okresach zatrudnienia tj. od 6.04.1989 r. do 30.11.1989 r. w (...) w G., w okresie od 1.12.1989 r. w Zakładzie Budowlano - (...) Spółka z o.o. w G. oraz w okresie od 1.02.1994 r. 28.03.1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w Ł..

Podkreślić należy, że wyżej wymienione prace były wykonywane w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy przez wnioskodawcę. Stanowiły jego podstawowe i zasadnicze zajęcie jako pracownika.

Stwierdzić zatem należy, że ubezpieczony wykazał, iż stale, a więc w sposób ciągły w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy świadczył pracę w okresie od 15.08.1988 r. do 31.03.1989 r., od 6.04.1989 r. do 30.11.1989 r., od 1.12.1989 r. do 31.12.1993 r. oraz od 1.02.1994 r. do 28.03.1998 r. wymienioną w dziale XIV poz. 12 i w dziale II cytowanego wykazu A załącznika do Rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983 r.

Okoliczność, że wnioskodawca wykonywał zarówno czynności spawania jak i przy montażu i remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, pozwala na stwierdzenie, że prace te wykonywane były w warunkach szczególnych, ponieważ pracownik, który w szczególnych warunkach u jednego pracodawcy w tym samym czasie wykonywał różne zadania, nie powinien być pozbawiony uprawnienia do zaliczenia tego okresu do stażu wymaganego do uzyskania wcześniejszej emerytury (wyrok SN z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie III UK 103/11).

Bezspornym jest natomiast fakt, że także w okresach zatrudnienia od 07.09.1973 r. do 31.07.1975 r. i od 04.05.1981 r. do 31.07.1988 r. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w Dziale XIV poz. 12 i w dziale II cytowanego wyżej Wykazu A – załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r.

Zaznaczyć przy tym należy, że już przy przyjęciu bezspornych okresów zatrudnienia wraz z okresami pracy wynikającymi z niekwestionowanych, poprawionych świadectw pracy w szczególnych warunkach z dnia 14.04.2015 r. z Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Ł. i z dnia 20.08.2015 r. z Zakładu (...) spółka z o.o. w S., okres pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego wyniesie ponad 17 lat.

Reasumując, podkreślić należy, że mimo posiadania wielu pracodawców, ubezpieczony przez cały okres wykonywał te same prace, w tym samym miejscu.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy wskazuje bezsprzecznie, że w okresie co najmniej 15 lat wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności zaliczane do pracy w warunkach szczególnych.

W myśl art. 100 ust. 1. Ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa

Na mocy art. 129 ust. 1 cytowanej ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Zgodnie z treścią art. 477¹³k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania.

Podkreślić należy, że na mocy decyzji z dnia 28 lipca 2015 r. po uwzględnieniu złożonego w dniu 20.07.2015 r. wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, na dochody

budżetu państwa decyzją tą zmieniono decyzję z dnia 22.06.2015 r. w części dotyczącej uzasadnienia jednej z przyczyn odmowy przyznania emerytury, tj. braku wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym.

W związku z powyższym, wobec zmiany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżonej decyzji z dnia 22 czerwca 2015 r. i uwzględnienia okoliczności złożenia przez wnioskodawcę wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa, należało orzec jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Wnioskodawca złożył wniosek o świadczenie emerytalne w dniu 28 maja 2015 r., zaś urodził się w dniu (...), a zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 29 maja 2015 r., tj. od dnia spełnienia wszelkich warunków określonych cytowanymi przepisami, czyli od następnego dnia po dacie złożenia wniosku o świadczenie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku, uznając odwołanie wnioskodawcy za zasadne.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wypożyczając akta emerytalne.